

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 337/2021
Гж ап 3/2021
03.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник Властимир Огњановић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 24/20 од 22.10.2020. године и ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1557/20 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 24/20 од 22.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1557/20 од 14.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1557/20 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена исправљена пресуда Другог основног суда у Београду П 73182/10 од 21.12.2016. године. Том првостепеном пресудом, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о доживотном издржавању, закључен пред Трећим општинским судом у Београду Р 440/06 између ДД као примаоца издржавања и ГГ као даваоца издржавања. Ставом другим изреке, тужиоци су обавезани да туженој накнаде трошкове поступка од 643.500,00 динара, са каматом од 21.12.2016. године до исплате; а трећим ставом изреке није дозвољено објективно преиначење тужбе учињено поднеском од 23.03.2015. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права. Предложили су да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 395. Закона о парничном поступку (погрешно наводећи члан 404. ЗПП).

Решењем РЗ 24/20 од 22.10.2020. године Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу члана 395. ЗПП.

Против овог решења тужиоци су изјавили жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност жалбе применом члана 411. у вези члана 373. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се у овом поступку примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да жалба није дозвољена.

Жалба као редовни правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (чл. 385. ЗПП).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (чл. 394. ЗПП), и против решења другостепеног суда (чл. 412. ЗПП) странке могу изјавити ревизију.

Имајући у виду да Закон о парничном поступку који се у овом случају примењује не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, жалба тужилаца није дозвољена.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Међутим, према чл. 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 14.05.2020. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужба у овом спору ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању поднета је 24.05.2010. године, и у тужби је означена вредност предмета спора износом од 500.000,00 динара. Тужиоци су током поступка 04.03.2011. године, тај износ повећали на 5.000.000,00 динара, остајући при постављеном тужбеном захтеву, што није од утицаја на оцену дозвољености ревизије, јер је меродавна

вредност предмета спора она која је означена у тужби, обзиром да иста није преиначена.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора означена у тужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију је одбијен, на основу члана 154.став 1. ЗПП, јер то нису трошкови потребни ради вођења ове парнице.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић